

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 2C/11/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8616200268
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Tvrdíková
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2016:8616200268.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

2C/11/2016-34
8616200268

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudca JUDr. Mária Tvrdíková, v právnej veci žalobcu H., 090 42 Okružle, zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, AK Svidník, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubányho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 911,42 Eur takto

rozhodol:

rozhodol :

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 500,- Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcom nároku žalobu z a m i e t a .
- III. Priznáva žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou proti žalovanému domáhala zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 911,42 Eur.

-2-

2C/11/2016

2. Žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp.zn. 5C/422/2013 o zaplataenie 911,42 Eur s prísl. bola ako žalovaná v postavení spotrebiteľky a žalobcom bol terajší žalovaný. Súd rozsudkom sp. zn. 5C/422/2013 z 15.4.2015, ktorý sa stal právoplatným dňa 16.5.2015 žalobu zamietol.

3. V postavení dodávateľa bol v pôvodnom konaní žalobca (terajší žalovaný) neúspešný, pretože nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď od nej ako spotrebiteľky požadoval zaplatenie 911,70 Eur s prísl. bez právneho dôvodu, k čomu si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia, aby tak maximalizoval zásah do jej majetkovej sféry. Ako spotrebiteľka sa teda obracia so žalobou na súd a uplatňuje si satisfakciu za porušenie jej spotrebiteľských práv. Primerané finančné zadosťučinenie má naplniť požiadavku účinného sankčného a odradzujúceho prostriedku ochrany, aby sa dodávateľ už nedopúšťal recidívy, ale má mať aj funkciu relutárnu. Keďže je spotrebiteľkou, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza tejto právnej normy, finančné zadosťučinenie požaduje vo výške 911,42 Eur, teda v takej výške, o akú sa ju žalovaný snažil bezdôvodne pripraviť v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 5C/422/2013.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 18.5.2016 uviedol, že žalobca svoj žalobný návrh opiera o ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.. S poukazom na toto zákonné ustanovenie uvádza, že žalobca neunesol v prvom rade ani v minimálnom rozsahu dôkazné bremeno svojho uplatneného nároku, t.j. v čom, resp. na ako základe si ho uplatňuje, rovnako tak jeho rozsah. Žalobca si ako spotrebiteľ neuplatňoval v žiadnom svojom konaní porušenie svojich práv alebo povinností. Túto právnu skutočnosť, t.j. predchádzajúce úspešné uplatňovanie práv a povinností si mylne zamieňa s tým, že medzi účastníkmi konanie prebehlo konanie o zaplatenie žalovanej sumy. Žaloba vo veci bola zamietnutá z dôvodu uplatnenia námietky premlčania. Podanie žaloby o zaplatenie premlčaného nároku bolo v relevantnom čase prípustné a podanie takejto žaloby nie je možné považovať za porušenie zákona. Uvedenými skutočnosťami deklaruje, že na strane žalobcu nevznikla a ani nemohla vzniknúť žiadna ťažko napravitelná majetková resp. nemajetková ujma alebo škoda, ktorá by prípadne zakladala premisu o možnosti nároku na finančné zadosťučinenie. Medzi účastníkmi konanie nebolo vydané žiadne rozhodnutie, ktorým by bolo preukázané splnenie predpokladov podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Predpokladom formulovaný v zákone cit. „úspešne uplatní porušenie práva, alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi“ vyžaduje logicky rozhodnutie s výrokom súdu, v ktorom sa uvedené konštatuje. Uvedené vyplýva zo základného princípu civilného konania - pre súd a každý orgán je záväzný len výrok rozhodnutia, nie odôvodnenie rozhodnutia. Uvedené zákonné ustanovenie neformuluje predpoklady pre priznanie nároku inak, ako v iných prípadoch. S poukazom na judikatúru Ústavného súdu SR ako aj rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR sa vyžaduje rozhodnutie (teda autoritatívne vyslovenie porušenia) v podobe výroku ako jedinej záväznej a právne relevantnej časti každého rozhodnutia, ktorým spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti... . Žalovaný napadol samotnú vecnú dôvodnosť nároku na uplatňované finančné zadosťučinenie. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa

-3-

2C/11/2016

zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (viď IV. ÚS 210/04). Na priznanie žalobcom uplatňovaného nároku (dokonca v danom rozsahu) neexistuje žiadny skutočný a zákonný dôvod. Zároveň je nepreskúmateľné, na základe čoho sa žalobca domáha finančného zadosťučinenia vo výške, aká sa podľa slovenského právneho poriadku priznáva v prípade ťažkých újm na zdraví. Zároveň vzniesol námietku premlčania, pretože medzi skutočnosťami, od ktorých žalobca svoj nárok odvíja až do podania žaloby uplynula premlčacia doba. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

5. Pojednávania konaného dňa 28.11.2016 sa zástupca žalobcu nezúčastnil, hoci mu bolo predvolanie na pojednávanie riadne a včas doručené, pričom sa zo svojej neúčasti ospravedlnil a súhlasil, aby súd konal v jeho neprítomnosti.

6. Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

7. Zo spisu Okresného súdu Svidník, sp. zn. 5C/422/2013 je zrejmé, že v tomto konaní sa žalovaný v pozícii žalobcu domáhal voči žalobkyni v pozícii žalovaného zaplatenia sumy 911,42 Eur s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 1.9.2013 do zaplatenia. Poukázal na to, že dňa 25.5.2010 uzatvoril so žalovanou zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300028469, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 1.260,- Eur. Poskytnutý úver sa žalovaná zaviazala splatiť spolu s úrokom v 36. mesačných splátkach vo výške 71,53 Eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 4 do uplatneného práva, t.j. do okamžitej splatnosti úveru napokon zaplatila len sumu 1.949,78 Eur. Vzhľadom na to, že bola v omeškaní s úhradou splátky č. 36 o viac ako tri mesiace, uplatnil si právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. okamžitú splatnosť úveru a žalovaná mala uhradiť sumu neuhradených splátok vo výške 911,42 Eur dňa 1.9.2013.

8. Okresný súd Svidník svojim rozsudkom sp.zn. 5C/422/2013 - 69 zo dňa 15.4.2015 predmetnú žalobu zamietol, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.5.2015. Z odôvodnenia predmetného rozsudku vyplýva, že podľa názoru súdu je zmluva o revolvingovom úvere absolútne neplatným právnym úkonom z dôvodov, že zmluva obsahuje údaj o výške ročnej úrokovej sadzby, ktorá je v tomto prípade vo výške 70,01 %, čo je hrubo odporujúce dobrým mravom (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. a § 39 OZ). V tejto súvislosti súd poukázal na rozsudok Okresného súdu Lučenec, sp.zn. 12C/64/2012 zo dňa 25.9.2012 a na rozsudok Krajského súdu v Ostrave, sp. zn. 16ICm 944/2010 zo dňa 23.8.2011. Napriek tomu, že podľa názvu sa v tomto prípade jedná o revolving, je údaj o celkovej čiastke revolvingu uvedený za celkovou čiastkou klasického úveru a teda pri podpisovaní zmluvy žalovanej nebolo zrejmé, ktorá čiastka kedy, z akého dôvodu a či vôbec jej bude poskytnutá. Ide teda o zmluvu neurčitú, nejasnú a nezrozumiteľnú. Existuje rozpor medzi údajmi v bode 5 a v bode 6 zmluvy a to konkrétne v tom, že predpokladaná RPMN za úver, RPMN za úver, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu. Keďže po vyplnení bodu 5 zmluvy ju žalovaná podpísala dňa 19.5.2010 a žalobca ju po vyplnení bodu 6

-4- 2C/11/2016
podpísal dňa 25.5.2010, čo už následne žalovaná svojim podpisom neodobrila, nenastala zhoda vôle zmluvných strán (§44 ods. 1,2 OZ). Predmetná zmluva o revolvingovom úvere nemá náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2011 Z.z. a to konkrétne splatnosť (§ 4 ods.2 písm. g/) a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i/) a preto je úver vzhľadom na § 4 ods. 3 písm. b/ druhá veta cit. zákona bezúročný a bez poplatkov. Ak je zmluva neplatná, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Z výpisu účtu žalovanej zo dňa 31.5.2010 je zrejmé, že žalovanej boli dňa 27.5.2010 na jej účet poskytnuté od žalobcu finančné prostriedky v sume 1.072,69 Eur. Pretože táto zmluva je neplatná, nasledujúcim dňom od poskytnutia finančných prostriedkov, t.j. 28.5.2010 začala plynúť dvojročná premlčacia doba. Táto uplynula dňa 28.5.2012. Žaloba bola podaná na súd dňa 12.11.2013. Zástupca žalovanej vzniesol námietku premlčania, na ktorú súd musel prihladiť a preto už nemohol premlčané právo žalobcovi priznať.

9. Podľa § 3 ods. 5 zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

10. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

11...Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobkyňa so žalovaným uzatvorila dňa 25.5.2010 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300028469, na základe ktorej jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1.260,- Eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splácať v mesačných splátkach vo výške 71,53 Eur v počte 36 mesiacov. Žalobkyňa predmetný úver splácala nepravidelne, preto sa žalovaný obrátil so svojou žalobou na súd pod sp. zn. 5C/422/2013, kde žiadal, aby žalobkyňa bola zaviazaná na zaplatenie sumy 911,42 Eur. Do podania žaloby žalobkyňa v konaní pod sp. zn 5C/422/2013 v postavení žalovanej zaplatila celkom sumu 1.949,78 Eur. Ako už bolo uvedené, Okresný súd Svidník žalobu zamietol. Bolo to predovšetkým z dôvodu, že pohľadávka bola premlčaná. Z odôvodnenia rozsudku však vyplynulo aj to, že zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom, nemá náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 Z.z a preto je úver bezúročný a bez poplatkov. Aj v takomto prípade by bola žaloba zamietnutá, pretože žalobkyňa v postavení žalovanej zaplatila na poskytnutom úvere viac, než jej bolo poskytnuté. Predmetným rozsudkom Okresného súdu Svidník mal súd za preukázané, že žalovaný porušil právo žalobkyne tým, že si voči nej uplatnil svoju pohľadávku na Okresnom súde Svidník na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá je v zmysle § 53 ods. 4 OZ neplatná. Ujma, ktorá žalobkyňi objektívne hrozila, bola vo výške 911,42 Eur.

-5- 2C/11/2016

12. Podľa názoru súdu účelom inštitútu finančného zadostučinenia je nahradiť určitú ujmu, ktorá bola neoprávneným zásahom do práva na ochranu spotrebiteľa spôsobená. Predpokladom finančného zadostučinenia je teda samotný vznik takejto ujmy. Z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že žalobkyňi ako spotrebiteľovi prináleží právo požadovať primerané finančné zadostučinenie len vtedy, ak úspešne uplatní svoje právo na súde a súčasne preukáže, že žalovaný skutočne porušil niektorú z povinností, ktoré mu ukladá zákon, a že toto porušenie je spôsobilé privodiť žalobkyňi ako spotrebiteľovi ujmu, a ak preukáže príčinnú súvislosť medzi porušením

povinnosti a spôsobilosťou ujmy. Len pri kumulatívnom splnení uvedených troch podmienok je možné uvažovať o nároku žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie. Pri nároku na primerané finančné zadosťučinenie postačuje samotná hrozba ujmy. V prípade žalovaného nešlo len o hrozbu akademickú (možnú v budúcnosti) ale išlo už o priame naplnenie hrozby tým, že žalovaný podal na okresný súd žalobu a domáhal sa voči žalobkyni zaplata sumy vo výške 911,42 Eur. Na súde žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie jej práva. Z uvedených dôvodov, preto má žalobkyňa podľa názoru súdu právo v dôsledku porušenia jej práv ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa ako aj osobitnými predpismi zo strany žalovaného, na primerané finančné zadosťučinenie. Žalobkyni jednoznačne vznikla ujma v nemajetkovej sfére, keďže konanie žalovaného bolo spôsobilé privodiť jej ujmu vo sfére jej rodinného života. Žalobkyňa bola vystavená nedôvodne psychickému vypätiu zo strany žalovaného v dôsledku jeho konania a zavádzania ako spotrebiteľa. Výška priznaného finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu a nemožno ju objektívne preukázať. Súd pri určovaní zohľadňuje rôzne kritéria a to intenzitu, časové trvanie závadného konania, satisfakčnú a sankčnú funkciu a podobne.

13. Súd je toho názoru, že čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia, bude pre žalobkyňu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,- Eur. Túto sumu považoval súd za primeranú z ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobkyne ako spotrebiteľa. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobkyne, ktorá jej vznikla konaním žalovaného, je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Spotrebiteľ, teda žalobkyňa nie je povinná preukazovať ujmu, ktorá jej vznikla, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie nie v prípade vzniku ujmy, ale už vtedy, keď mu ujma v nadväznosti na porušenie práv spotrebiteľa vzniknúť mohla, pričom sa úspešne domáhal ochrany svojich práv. V danom prípade sa žalobkyňa úspešne domohla svojho práva a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia.

14. Súd ma za to, že priznané finančné zadosťučinenie, vzhľadom na okolnosti vo výške 500,- Eur je postačujúce a preto v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

15. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

-6-

2C/11/2016

Poučenie:

POUČENIE :

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od .doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods.1 CSP)

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
(§ 366 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou. (§ 371 a § 372 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona a to Exekučného poriadku a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Vo Svidníku dňa 28. novembra 2016
JUDr. Mária Tvrđiková
sudca

Kanc. Doručiť!

- zástupcovi žalobkyne
- zástupcovi žalovaného

Vo Svidníku dňa 7.12.2016

-

sudca